

Nuiva Vaafimanifesti

MMXI

Eduskuntavaalien lähestyminen sekä maahanmuuttoasenteita kartoittaneet mielipidekyselyt ovat saaneet lähes kaikki puolueet hätäntymään. Kriittistä maahanmuuttokeskustelua vaativat nyt kilvan poliitikot vasemmalta oikealle. Ne samat poliitikot, joille kuuluu kunnia jo kaksikymmentä vuotta jatkuneesta maahanmuuton ja maahanmuuttajien kritiikittömästä ylistyksestä ja ongelmien lakaisusta maton alle.

NUIVA MANIFESTI, OSA 1.

Tälle "uuskiittiselle" liikehdinnälle on ominaista, että kriittikki kohdistuu yksinomaan kotoutukseen. Varsinkin siihen, että kotouttamiseen ei ole käytetty riittävästi rahaa. Maahanmuuton ongelmat, joiden olemassaoloa ei sentään enää kiistetä, nähdään haasteena, josta kyllä selvittää, kunhan vain resursseja lisätään.

Sen sijaan itse maahanmuutto, etenkin humanitaarinen maahanmuutto kolmannelta maailmalta, nähdään luonnonvoiman kaltaisena ilmiönä, jonka edessä nostetaan kädet pystyyn.

Me allekirjoittaneet perussuomalaiset ehdokkaat vuoden 2011 eduskuntavaaleissa haluamme kyseenalaistaa tämän lähestymistavan. Me emme usko, että maahanmuuton ja monikulttuurisuuden ongelmat olisivat ratkaistavissa suurellakaan rahalla. Jos ne olisivat ratkaistavissa, miksi niitä ei ole jo ratkaistu? Resurssit ja niiden kohdentaminenhan ovat juuri niiden valtiopuolueiden käsissä, jotka nyt vaativat lisäpanostuksia kotouttamiseen. Jos ongelmat olisivat ratkaistavissa, miksi yksikään Länsi-Euroopan maa ei ole ratkaissut niitä? Miksi ja miten Suomi onnistuisi siinä, missä kaikki muut ovat epäonnistuneet?

Toisaalta katsomme, että vaikka monikulttuurisuuden haittoja voidaan hyllyttää tai ainakin peitellä suurilla rahallisilla satsauksilla, tällaiset toimenpiteet tyypillisesti johtavat vähemmistöihin kuuluvien suosiin enemmistöön kuuluvien kustannuksella ja siten lisäävät epäoikeudenmukaisuutta ja katkeruutta sekä myrkyttävät väestöryhmien suhteita. Esimerkkinä voidaan mainita se, että Helsingin kaupunki majoittaa työttömiä maahanmuuttajia kovan rahan luksusasuntoihin, jotta maahanmuuttajat eivät kasautuisi lähioihin. Vaikka ghettoutumisoongelma on todellinen, tapa, jolla sitä yritetään ratkaista, on muista syistä sietämätön.

Huono maahanmuutto ei ole luonnonvoima. Se on poliittinen valinta.

IRTISANOUTUMINEN MONIKULTTUURISMISTA

Suomen tulee luopua nykyisestä, muualta Länsi-Euroopasta ja varsinkin Ruotsista kopioidusta monikulttuurisesta valtioideologiasta, erilaistua ihannoimasta ja isetarkoituksellisesta ylläpidosta.

Edellä sanottu tarkoittaa sitä, että julkinen valta tur-

vaa kaikille yhtäläisen vapauden ylläpitää omaa kulttuuriaan, kieltään, identiteettiään ja uskonnollista vakaumustaan mutta ei ryhdy vähemmistöidentiteettien rahoittajaksi. Maahanmuuttajien uskonnollisten ja kulttuurillisten erityisatapen tydyttäminen ei mielestämme kuulu veronmaksajien rahoittaman Suomen valtion ydintoimintoihin.

Monikulttuurismista luopuminen merkitsee myös sitä, että maahanmuuttajien yksilöllisten oikeuksien loukkauksia ei katsella läpi sormien "yhteisöllisten oikeuksien" varjolla. Lasten, niin tyttöjen kuin poikien, sukuelinten rituaalisilpomiset on kriminalisoitava yksiselitteisesti, ja niistä on säädettävä riittävän ankarat seuraamukset. Yhteiskunnan on aktiivisin toimin ehkäistävä maahanmuuttajajanaisten jäämistä kotiin ja kielenoikeuksien sekä muiden tehokkaiden kotoutustoimien ulkopuolelle. Järjestettyjä ja pakkoaviolitoja sekä tosiasiallista moniavioisuutta vastaan on taisteltava päättäväisesti. Uskonnonvapaus ja oikeus uskonnosta luopumiseen on turvattava myös vähemmistöryhmien jäsenille.

Uusien vähemmistökielten opetuksesta julkisin varoin peruskouluissa tulee luopua. Vastaavasti keskeiselle sijalle kotouttamisessa tulee nostaa kaikkia maahan-

muuttajia koskeva suomen kielen opetus. Opetukselle on asetettava selkeät oppimistavoitteet. Toimentulotuki on sidottava kielen opiskeluun ja asetettujen oppimistavoitteiden saavuttamiseen.

Edelleen monikulttuurismista luopuminen tarkoittaa sitä, että eri maahanmuuttajaryhmät sopeutuvat suomalaisin viranomaiskäytäntöihin eikä päinvastoin. Terveydenhoitohenkilökunnan, poliisin ja muiden toimijoiden muutenkin niukkoja ajallisia ja rahallisia resursseja ei pidä haaskata erilaisiin kulttuurisensitiivisyys- ja toiseudenkohtamiskoulutuksiin.

Suomen tulee olla tasa-arvoinen yhteiskunta, jossa noudatetaan mahdollisuuksien tasa-arvoa, ei lopputuloksen tasa-arvoa. Tasa-arvoa ei ole se, että kaikki tulevat maaliin yhtä aikaa, vaan se, että kaikki saavat lähteä liikkeelle samalta viivalta ja yhtä aikaa. Minkäänlaisia etnisiin kiintöihin tai positiviiviseen syrjintään perustuvia käytäntöjä ei pidä sallia esimerkiksi julkisessa rekrytoinnissa. Vastaavasti vähemmistöjen edustajille ei tule uskonnollis-kulttuurisiin perustein myöntää erivapauksia työtehtävien hoidossa. Esimerkkinä voidaan mainita muslimilääkärit ja -hoitajat, jotka kieltäytyvät hoitamasta vastakaista sukupuolta olevia potilaita.

NUIVA MANIFESTI, OSA 2.

TURVAPAIKANHAKIJAT

Äärimmäisen pieni osa Suomeen saapuvista turvapaikanhakijoista saa turvapaikan, mikä johtuu siitä, että äärimmäisen pieni osa turvapaikanhakijoista on kansainvälisten sopimusten tarkoittamia pakolaisia, joiden suojeluun Suomi on sitoutunut. Suurin osa turvapaikanhakijoista on liikkeellä taloudellisista syistä tai lähtömaana yleisten olosuhteiden vuoksi. Esimerkiksi Somaliasta saapuvista turvapaikanhakijoista saa vuosittain turvapaikan vain mitätön murtoosa, mutta oleskelulupa ns. toissijaisen suojelun nojalla myönnetään joko heti tai valitusprosessin jälkeen suurimmalle osalle.

Sosiaalinen siirtolaisuus tulee Suomelle suunnattoman kalliiksi, aiheuttaa ghettoutumisen kaltaisia ongelmia ja luo yhteiskunnallisia jännitteitä sekä syö viranomaisten resursseja. Tämän vuoksi sosiaalista

siirtolaisuutta on vähennettävä ennen kaikkea vähentämällä Suomen houkuttelevuutta sosiaalisten siirtolaisten näkökulmasta. Tulomme kansanedustajina ajamaan esim. seuraavia toimenpiteitä:

Suomi ottaa käyttöön pikakäännötyksen, jossa ilmeisen perusteeton (kuten toisen EU-maan kansalaisen tekemä) turvapaikkahakemus käsitellään ja hylätään 24 tunnin aikana ja käännytys pannaan toimeen välittömästi. Nykyisen hallituksen toimenpiteet Romanian kansalaisten tekemien hakemusten suhteen ovat täysin kosmeettisia.

Suomi lopettaa rahallisen toimeentulotuen maksamisen vastaanottokeskuksissa asuville turvapaikanhakijoille. Nykyhallituksen toimentulotukeen tekemät leikkaukset ovat kosmeettisia, koska Suomen maksamat tuet ovat edelleen koko EU:n suurimpia. Turvapaikanhakijoille tulisi kustantaa ruoka, asumi-

nen ja välttämättömät terveydenhoito- sekä vaatetus- kulut mutta ei muuta.

Kaikista kielteisistä turvapaikkapäätöksistä valitetaan, minkä vuoksi valitusprosessia on yksinkertaistettava ja lyhennettävä. Sellaiset inhimilliset siteet, jotka ovat syntyneet vasta haku- tai valitusprosessin aikana, eivät voi olla peruste oleskeluluvan myöntämiselle tai kielteisen päätöksen kumoamiselle.

Kaikki ns. Dublin-tapaukset on palautettava siihen EU-maahan, johon he ovat ensimmäiseksi saapuneet. Euroopan unionin tasolla on ajettava sellaista mallia, että Dublin-tapausten käännyttämisestä aiheutuneet kulut voidaan periä jäsenmaalta, johon turvapaikanhakija on ensimmäiseksi saapunut. Tämä kannustaisi lähinnä Kreikkaa, Italiaa ja Espanjaa tehostamaan ulkorajojen valvontaa ja toisaalta luopumaan nykyisestä roolistaan läpikulkuina.

KIINTÖPAKOLAISET

Nähdäksemme kiintöpakolaisjärjestelmä ei ole yhtä ongelmallinen kuin ns. spontaanit turvapaikanhakijat, koska se antaa Suomelle mahdollisuuden hallita muuttovirtaa. On kuitenkin muistettava, että vain muutamalla maailman maalla on käytössä pakolaiskiintiö, eikä mikään kansainvälinen sopimus velvoita Suomea sellaiseen.

Kiintöpakolaisten määrä on sopeutettava yleiseen taloudelliseen kehitykseen. Jos julkisia menoja ja palveluita leikataan, myös pakolaiskiintiötä on leikattava. Tulijoiksi pitää ensisijaisesti valita sellainen kansallinen ja uskonnollisten ryhmien jäseniä, joiden sopeutumis- ja kotoutumisennuste on kokemusperäisesti hyvä.

NUIVA MANIFESTI, OSA 3.

GHETTOUTUMINEN PYSÄYTETTÄVÄ ALKUUNSA

Suomi seuraa ghettoutumiskehityksessä muun Euroopan esimerkkiä. Humanitaariset maahanmuuttajat hakeutuvat oleskeluluvan saatuaan kaupunkiin lähioihin. Näin syntyy vähemmistöjen enklaveja, joiden sisällä elävillä ihmisillä ei ole kontaktipintaa normaalin yhteiskunnan kanssa eikä tarvetta tai edellytystä oppia kunnolla suomea. Jatkuva mekkaointi Euroopan kaupunkien maahanmuuttajalähioissä kertoo, mikä Suomea nykymenolla odottaa.

Ei ole mitään järkevää syytä asuttaa työttömiä maahanmuuttajia verovarilla kaupunkiin, joissa asumisen hinta on kaikkein korkein. Maahanmuuttajien suosiinmenon asuntotiloihin on omiaan myrkyttämään kantäväestöön kuuluvien asenteita, minkä lisäksi maahanmuuttajille jaetut asunnot ovat pois niiltä pienituloisilta, joille olisi työn kannalta tärkeää asua paikkakunnalla, mutta joilla ei ole varaa yksityisen sektorin vuokriin.

Katsomme, että kuntia on kiellettävä hyväksymästä asuntotiloihinsa sellaisia maahanmuuttajia, joiden asumisen tosiasiallinen maksaja on valtio tai kunta itse. Humanitaariselle maahanmuuttajalle tulee osoittaa asunto sieltä, mistä asuntoja on edullisesti saatavilla. Hän on vapaa muuttamaan uuteen osoitteeseen heti, kun hän pystyy itse vastaamaan asumismenoistaan.

KOTOUTUS UUSILLE URILLE

Hallitsemattoman maahanmuuton kannattajat vetoavat usein siihen, että Suomi onnistui sijoittamaan myös talvisodan alla evakkoon lähteneet lähes puoli miljoonaa karjalaista. Lisäksi muistutetaan, että Yhdysvallat on hyvä esimerkki onnistuneesta monikulttuurisesta yhteiskunnasta.

Kannattamme lämpimästi sitä, että Suomi luopuu nykyisestä, vastikkeettomiin tulonsiirtoihin perustuvasta ja passivoivasta kotouttamispolitiikastaan ja ottaa oppia sekä Yhdysvaltain käytännöistä että karjalaisevakkokojen asuttamisesta.

Maahanmuuttajalle maksettavalle toimeentulotuelle tulee Yhdysvaltain tapaan asettaa takaraja, esim. yksi vuosi. Harkittavaksi voidaan myös ottaa toimeentulotuen korvaaminen valtion myöntämällä tai takamalla matalakorkoisella tahi korottomalla kotoutuslainalla, jonka maahanmuuttaja joutuu tietyn ajan puiteissa maksamaan takaisin. Tällä tavoin autettiin alkuun myös karjalaisevakot.

Suomalaiset veronmaksajat rahoittavat asiointitulkkausta henkilöille, jotka ovat asuneet maassa vuosikautia. Tällainen loputon vastaan tuleminen ei kannusta kielen opiskeluun. Katsomme, että välttämättömissä kotouttamiseen liittyvissä toimenpiteissä valtion tulee kustantaa tulkaukset korkeintaan ensimmäisten

kolmen vuoden ajalta siitä päivästä lukien, kun oleskelulupa on myönnetty. Tämän jälkeen kustannukset, jos tulkkausta järjestetään, maksaa aina se taho, joka tulkkausta tarvitsee.

PERHEIDEN YHDISTÄMINEN HALLINTAAN

Perheenyhdistämismekanismista on tullut tärkein sosiaalisen siirtolaisuuden kanava, ja järjestelmää on sen korkein hyväksikäytön lopettamiseksi kiristettävä tuntuvasti.

Laki asettaa perheenyhdistämistä hakevalle, Suomessa asuvalle maahanmuuttajalle toimeentulovaatimuksen. Tämä vaatimus ei kuitenkaan ulotu niihin, jotka ovat saaneet oleskeluluvan humanitaaristen syiden nojalla. Tämän johdosta esimerkiksi kaikilla Suomesta oleskeluluvan saaneilla somaleilla, irakilaisilla ja afgaaneilla on oikeus perheenyhdistämiseen, vaikka he olisivat kokonaan tulonsiirtojen varassa.

Katsomme, että vaatimus itsenäisestä toimeentulosta ja kyvystä hulehtia taloudellisesti myös Suomen kutsuttavasta perheenyhdistämisestä ulotetaan kaikkiin maahanmuuttajiin, pois lukien ne, jotka ovat kansainvälisten sopimusten tarkoittamia pakolaisia. Tanskan mallin mukaisesti voidaan edellyttää esimerkiksi, että perheen yhdistämistä hakeva henkilö ei saa olla nauttinut toimentulotukea viimeisten kahden vuoden aikana.

OLESKELULUVAN EDELLYTYSTEN PÄÄTTYMINEN

Vakavaan rikokseen tai toistuviin rikoksiin syyllistyneet maahanmuuttajat on karkotettava maasta riippumatta siitä, millaiset olosuhteet alkuperämaassa vallitsevat. Osoittamalla piittaamattomuutta Suomen lakeja ja suomalaisia kohtaan maahanmuuttajan on katsottava luopuneen vapaaehtoisesti niistä oikeuksista ja eduista, jotka Suomi on hänelle tarjonnut.

Mikäli humanitaarisista syistä oleskeluluvan saaneen todetaan vieralevyan lähtömaassaan esimerkiksi lo-mailemassa tai sotimassa, tai jos hän lähettää sinne lapsiaan "kulttuuria oppimaan", on todettava, että hän ei tosiasiallisesti ole suojelun tarpeessa, ja hänen oleskelulupansa on peruutettava.

Nähdäksemme oleskelulupa on peruutettava myös, jos käy myöhemmin ilmi, että se on myönnetty valheelliseen henkilöön, lähtömaahan tai olosuhteisiin liittyvien tietojen nojalla. Toisin kuin nykyään, viranomaisille valheletun tulee johtaa seurauksiin.

Edelleen katsomme, että oleskelulupa on peruutettava, mikäli sen saaneen henkilön on todettu järjestävän laiton maahanmuuttoa Suomeen tai EU:n alueelle tai jos hän on lähettänyt Suomesta varoja jollekin kotimaassaan käyvän aseellisen konfliktin osapuolelle tai terroristijärjestölle.

NUIVA MANIFESTI, OSA 4.

KANSALAIKUUS ON PALKINTO

Mielestämme kansalaisuuden tulee olla palkinto ja tunnustus jo tapahtuneesta integroitumisesta. Sen ei pidä olla etukäteislahja, jolla maahanmuuttajaa maanillaan kotoutumaan. Pelkkä Suomessa vietetty aika ei voi olla peruste kansalaisuuden myöntämiselle, ei edes humanitaaristen maahanmuuttajien kohdalla. Varsinkin kielitaitovaatimuksia ei pidä höllentää, kuten valmisteilla olevassa uudessa kansalaisuuslaissa tehdään.

Katsomme, että Suomen tulisi ottaa käyttöön ns. ehdollinen kansalaisuus. Se voitaisiin myöntää esim. viiden vuoden maassaolon jälkeen muiden ehtojen (kielitaito, ei huomattavaa riippuvuutta tulonsiirroista, ei merkittävää rikoshistoriaa) täyttyessä. Ehdollinen kansalaisuus sisältäisi täydet kansalaisoikeudet, mutta se voitaisiin peruuttaa, jos kansalaisuuden myöntämisen edellytykset lakkaisivat. Kansalaisuuden ehdollinen kausi voisi kestää esim. kymmenen vuotta.

MAAHANMUUTON KUSTANNUKSET SELVITETTÄVÄ

Istuvan hallituksen maahanmuuttoministeri on kielittänyt teettämästä selvitystä maahanmuuton kustannuksista. Katsomme, että sitten, kun maahanmuutto-ongelman paisuminen on tiukentuneen lainsäädännön ja käytännön avulla saatu pysäyttämään, on aika katsoa

taaksepäin. Ehdotamme riippumattoman "totuuskomission" luomista selvittämään, mitä humanitaarinen maahanmuutto on tosiasiallisesti tullut maksamaan suomalaisille viimeisten 20 vuoden aikana.

"Totuuskomission" tehtävänä on selvittää myös maahanmuuttoasioista vastaavien virkamiesten ja poliitikkojen toimintaa samalta ajanjaksolta. Mikäli taustalta paljastuu taloudellisen edun tavoittelua, virka-aseman väärinkäyttöä, virkavelvollisuusien rikkomista tahi lain kirjaamisen tai hengen vastaisia kirjoittamattomia sääntöjä tai ohjeistuksia, asianosaiset henkilöt on saatettava oikeudelliseen vastuuseen.

NYKYMUOTOINEN KEHITYSAPU LOPETETTAVA

Nähdäksemme Suomen ei valtiona tule esiintyä globaalina, eettisenä toimijana. Suomen valtio on ensisijaisesti asiakasomistajensa eli veroja maksavien kansalaisten edunvalvontamekanisimi. Sen ydintehäviin kuuluu suomalaisten hyvinvoinnin edellytysten turvaaminen.

Suomi siirtää vuosittain lähes tuhat miljoonaa euroa suomalaisten veronmaksajien rahaa kehitysmaihin. Summaan on vielä lisättävä EU:n ja YK:n jäsenmaksuihin sisältyvä kehitysapu. Tällaiset rahansiirrot eivät nähdäksemme kuulu valtion ydintoimintoihin, var-

sinkin aikana, jolloin samainen Suomen valtio ottaa joka kuukausi tuhat miljoonaa euroa uutta velkaa, ja varsinkin, kun nykymuotoisen kehitysavun näytöt kehitysmaiden elinolojen edistämiseksi ovat parhaimmillaankin kyseenalaiset.

Katsomme, että nykymuotoinen, valtion budjetista maksettava kehitysapu on lakkautettava kokonaan.

Budjetirahoitteen kehitysavun tilalle esitämme vapaaehtoista kehitysyhteistyömaksua. Veroilmoituksen yhteydessä kansalaisella olisi mahdollisuus suorittaa haluamansa kokoinen summa kehitysyhteistyötarkoituksiin. Esimerkiksi vuonna 2015 kerätyistä maksuista muodostuisi Suomen kehitysyhteistyöbudjetin vuodelle 2017. Tällä tavoin globaalia vastuuta kokevilla kansalaisilla säilyisi mahdollisuus tukea kehitysmaita, mutta maailmanparantaminen tapahtuisi omasta eikä jonkun muun kukkarosta.

Kehitysavun kohdentamisen tulee olla valtion, ei kansalaisjärjestöjen, vastuulla, ja avun myöntämiselle on asetettava erittäin tiukat ehdot. Minkäänlaisia kulttuurirelatiivismia ei tule avun saajien suhteen harjoittaa. Kehitysmaiden - ja koko maailman - suurin ongelma on tällä hetkellä väestörajahdys, joka puolestaan liittyy kiinteästi naisen alistettuun asemaan ja koulutukseen. Kehitysmaalle maksettava tuki on sidottava paitsi demokratian edistämiseen ja hyvään hallintoon

myös syntyvyyden sääntelyyn ja siinä saavutettuihin tuloksiin sekä naisen aseman kohentamiseen ennen kaikkea koulutuksen ja perhelainsäädännön keinoin.

EI MAAHANMUUTTOA VASTAAN VAAN PAREMMAN MAAHANMUUTON PUOLESTA

Emme hyväksy yksinkertaistavaa vastakkainasettelua "tiukan" ja "löysän" maahanmuuttopolitiikan välillä. Poliitiikan on oltava tiukkaa sellaisen maahanmuuton osalta, jonka vaikutukset suomalaiselle yhteiskunnalle ovat kielteiset. Suomella ei ole varaa eikä velvollisuutta toimia maailmanlaajuisena sosiaalivirastona.

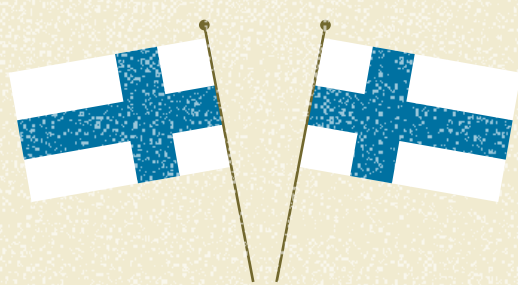
Sen sijaan katsomme, että Suomen on oltava avoin sellaiselle maahanmuutolle, jonka vaikutukset ovat neutraalit tai myönteiset. Tämä merkitsee sitä, että maahanmuuttajia, joka sopeuttaa ja elättää itse itsensä, on tervetullut.

Tavalliset maahanmuuttajat arvostavat samoja asioita kuin tavalliset suomalaisetkin: kohtuullisia veroja, hyvää koulutusjärjestelmää, yhteiskuntarauhua, turvallisuutta. Huono maahanmuutto näkettävä pohjaa näitä vetovoimatekijöitä. Mitä avokätisemmin Suomi kohtelee sosiaalisia maahanmuuttajia, sitä vähemmän Suomi pystyy kilpailemaan hyvistä ja osaavista maahanmuuttajista.

TURUSSA 24. HEINÄKUUTA 2010

Juho Eerola, Kotka
Jussi Halla-aho, Helsinki
James Hirvisaari, Astikala
Olli Immonen, Oulu
Teemu Lahtinen, Espoo
Maria Lobela, Turku
Heikki Luoto, Tampere
Heta Lähteenaro, Tuusula
Johannes Nieminen, Vantaa
Vesa-Matti Saarakkala, Kurikka
Pasi Salonen, Vihti
Riikka Slunga-Poutsalo, Lohja
Freddy Van Wenterghem, Koivua

PERUSSUOMALAISIA EDUSKUNTAVAALIEHDOKKAITA

www.vaalimanifesti.fi

Nuiva Vaalimanifesti on kriittinen maahanmuuttopoliittinen vaaliohjelma. Allekirjoittajat, 13 Perussuomalaisten kunnallispoliitikkoa, sitoutuvat Manifestissa esiteltyjen tavoitteiden edistämiseen siinä tapauksessa, että he tulevat valituiksi vuoden 2011 eduskuntavaaleissa.

Manifestin allekirjoittajat katsovat, että maahanmuutto on eräs tämän hetken ja tulevaisuuden tärkeimmistä poliittisista kysymyksistä. Tähän asti harjoitetun huonon maahanmuuttopoliittikan yhteiskunnalliset ja taloudelliset seuraukset tulevat olemaan Suomelle kohtalokkaita, ja kurssin muuttamisella on kiire.

Hallitsemattoman maahanmuuttopoliittikan puolestajapuhujat, niin poliitikot kuin mediakin, syyttävät mielellään meitä suomalaisia nuivasta suhtautumisesta etenkin humanitaariseen maahanmuuttoon. Manifestin allekirjoittajat ovat sitä mieltä, että kielteisiin ilmiöihin kuten turvapaikkaturismiin ja suomalaisten sinisilmäisyyden röyhkeään hyväksikäyttöön tulee suhtautua nuivasti.

Olet jo nähnyt, millaista maahanmuuttopoliittikkaa saadaan äänestämällä nykyisiä valtapuolueita. Jospa et enää menisi halpaan vaan kokeilisit seuraavissa vaaleissa jotakin uutta?

JUHO S.A. EEROLA
Kymen vaalipiiri • Kotka
■ Maahanmuuttotyöntekijä ja yrittäjä
■ Kaupunginvaltuutettu • Kaupunkisuunnittelulautakunnan jäsen

juho.sa.eerola@gmail.com
www.juhoerola.wordpress.com

JUSSI HALLA-AHO
Helsingin vaalipiiri • Helsinki
■ Kielitieteilijä
■ Kaupunginvaltuutettu • Kaupunginhallituksen jäsen • Maakuntavaltuutettu

jussi@halla-aho.com
www.halla-aho.com

JAMES HIRVISAARI
Hämeen vaalipiiri • Asikkala
■ Veturinkuljettaja
■ Kunnanvaltuutettu • Päijät-Hämeen maakunnallisen maahanmuuttopoliittisen ohjelman ohjausryhmän jäsen

james@hirvisaari.fi
<http://james.hirvisaari.info/vaalit>

OLLI IMMONEN
Oulun vaalipiiri • Oulu
■ Turvallisuusvalvoja
■ Kaupunginvaltuutettu • Seutuvaltuutettu

yhteys@olliimmonen.net
www.olliimmonen.net

TEEMU LAHTINEN
Uudenmaan vaalipiiri • Espoo
■ IT-suunnittelija
■ Varakansanedustaja • Kaupunginvaltuutettu • Käräjäoikeuden lautamies

teemu.lahtinen@iki.fi
www.teemulahtinen.fi

MARIA LOHELA
Varsinais-suomen vaalipiiri • Turku
■ Projektipäällikkö
■ Kaupunginvaltuutettu • Perussuomalaisten puoluehallituksen jäsen

maria@marialohela.fi
www.marialohela.fi

HEIKKI LUOTO
Pirkanmaan vaalipiiri • Tampere
■ Ohjelmistosuunnittelija
■ Kaupunginvaltuutettu • Käräjäoikeuden lautamies

heikki.p.luoto@gmail.com
www.heikkiluoto.fi

HETA LÄHTEENARO
Uudenmaan vaalipiiri • Tuusula
■ Sairaanhoidtaja (oikeuspsykiatria)
■ Kunnanvaltuutettu • Suomen Kuntaliiton valtuuston jäsen • Tuusulan Perussuomalaiset ry:n pj

heta.lahteenaro@gmail.com
www.hetalahteenaro.net

JOHANNES NIEMINEN
Uudenmaan vaalipiiri • Vantaa
■ Filosofian ylioppilas, IT-kouluttaja
■ Kaupunginvaltuutettu • Monikulttuuriasian neuvottelukunnan varajäsen

johannes@nieminen.info
www.nieminen.info

VESA-MATTI SAARAKKALA
Vaasan vaalipiiri • Kurikka
■ MEP:n kotimaan avustaja • Perussuomalaisten apulaispuoluesihtööri
■ Varakansanedustaja • Kaupunginvaltuutettu • Kaupunginhallituksen jäsen

vesa-matti.saarakkala@perussuomalaiset.fi
www.saarakkala.fi

PASI SALONEN
Uudenmaan vaalipiiri • Vihti
■ Ostaja
■ Kunnanvaltuutettu • Maakuntavaltuutettu • Vihdin Perussuomalaiset ry:n puheenjohtaja

pasi.salonen@gmail.com
www.pasisalonen.net

RIIKKA SLUNGA-POUTSALO
Uudenmaan vaalipiiri • Lohja
■ Yrittäjä
■ Kaupunginvaltuutettu • Puoluevaltuuston jäsen • Lohjan Perussuomalaiset ry:n pj

riikka@poutsalo.com
www.poutsalo.com

FREDDY VAN WONGERGHEN
Kymen vaalipiiri • Kotka
■ Liikkeenharjoittaja
■ Kaupunginvaltuutettu • Maahanmuutto-toimikunnan jäsen, Kotka

wongerghem@suomi24.fi
<http://wongerghem.blogit.uusisuomi.fi>

www.perussuomalaiset.fi